

problem of tolerance formation in modern pedagogical research]. *Native School*. No. 3. pp. 4–6. [in Ukrainian].

7. Halytskyi, I.V. (2010). Typy tolerantnosti v suchasnomu suspilstvi [Types of tolerance in modern society]. *Actual Problems of State and Law*. pp. 280–289. [in Ukrainian].

8. Hryva, O.A. (2005). Vychovannia tolerantnosti v ditei ta molodi [Education of tolerance in children and youth]. *Psychologist*. No. 21–22 (165–166). pp. 3–24. [in Ukrainian].

9. Davydov, P. (2009). Formuvannia tolerantnosti u filosoфskii ta pedahohichnii dumtsi Ukrainy [Forming of tolerance in the philosophical and pedagogical thought of Ukraine]. *Zhytomyr Ivan Franko State University Journal*. No. 47. pp. 3–7. [in Ukrainian].

10. Dokukina, O. (2006). Sutnist, struktura ta osoblyvosti rozvytku tolerantnosti osobystosti [Essence, structure and features of the development of personality tolerance]. *Theoretical and methodological problems of education of children and students: collection of scientific works*. Kyiv, No. 9. pp. 91–96. [in Ukrainian].

11. Drozd, O. (2019). Aksiolohichniy aspekt formuvannia tolerantnoi osobystosti v umovakh zakladu vyshchoi osvity [Axiological aspect of forming a tolerant personality in higher education institutions]. *Scientific Bulletin of Mykolaiv V.O. Sukhomlynskyi National University. Pedagogical Sciences*. No. 2 (65). pp. 85–89. [in Ukrainian].

12. Zorko, V.S. (2007). Etnichna ta relihiina tolerantnist v ukrainskomu suspilstvi: sotsiolohichniy vymir [Ethnic and religious tolerance in Ukrainian society: sociological dimension].

Strategic Priorities. No. 4 (5). pp. 76–85. [in Ukrainian].

13. Kolkunova, V. (2007). Vychovannia tolerantnosti v konteksti suspilnykh transformatsii [Education of tolerance in the context of social transformations]. *Zhytomyr Ivan Franko State University Journal*. No. 35. pp. 155–160. [in Ukrainian].

14. Orzhekhovska, V. & Necherda, V. (2014). Formuvannia hotovnosti pedahohiv zahalnoosvitnikh navchalnykh zakladiv do vykhovannia tolerantnosti uchniv starshoi shkoly (prosotsialnyi aspekt) [Formation of readiness of teachers of general education institutions to educate tolerance of high school students (prosocial aspect)]. *Psychological and Pedagogical Sciences*. No. 4. pp. 177–182. [in Ukrainian].

15. Todorovtseva, Yu. V. (2004). Pedahohika tolerantnosti: Metodychni rekomendatsii [Pedagogy of tolerance: Methodological guidelines]. Odesa, 90 p. [in Ukrainian].

16. Fitsula, M.M. (2001). Pedahohika: navch. posib. dlia studentiv vyshcheykh pedahohichnykh zakladiv osvity [Pedagogy: a textbook for students of higher pedagogical educational institutions]. Kyiv, 528 p. [in Ukrainian].

17. Yahodnikova, V. & Solntseva, O. (2022). Vychovannia tolerantnosti uchniv yak pedahohichna problema [Education of student tolerance as a pedagogical problem]. *Prospects and Innovations of Science*. No. 8 (13). pp. 346–354.

Стаття надійшла до редакції: 28.11.2025

Прийнято до друку: 23.01.2026

Опубліковано: 26.02.2026

УДК 378.637.016:78

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2026.349347>

Ярослав Новосадов, викладач кафедри музичного та перформативного мистецтва

Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6484-9914>

РОЛЬ ЦИФРОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

Актуальність роботи зумовлена потребою аналізу тенденцій використання цифрових засобів та трансформації музичної освіти. Визначено, що цифрові інструменти сприяють розширенню взаємодії традиційних та інноваційних освітніх підходів, розвитку самостійності здобувачів освіти, підвищенню у них мотивації до навчання. Конкретизовано провідні цифрові інструменти, що є необхідними для подальшої успішної професійної реалізації в сучасному мистецькому середовищі.

Ключові слова: освіта; цифрові технології; штучний інтелект; музичне мистецтво; бакалаври музичного мистецтва.

Лит. 8.

Yaroslav Novosadov, Lecturer of the Music and Performing Arts Department,

Vinnitsia Mykhaylo Kotsyubynskiy State Pedagogical University

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6484-9914>

THE ROLE OF DIGITAL TOOLS IN THE CONTEXT OF CONTEMPORARY ARTS EDUCATION

The purpose of the article is to reveal the current state of the use of digital technologies in the process of training future bachelor's students in art specialties. The relevance of the work lies in the analysis of modern trends in the use of digital technologies and transformational processes in the field of art education. The article determines that digital tools contribute to the expansion of traditional teaching methods, develop analytical thinking in students, their independence, and also increase motivation for learning. The importance of digital tools as a means of constant communication between the teacher and students is revealed, which is extremely necessary in the conditions of constant practical classes for art disciplines. The article lists and

specifies the main areas of digital tools. The most used ones are highlighted, and their functionality is described. Important for students studying in the musical direction are tools for musical notation and sound recording, since they use this software not only in the learning process, but also in the process of professional implementation in the future. There is a significant potential for using artificial intelligence in the learning process, as it allows not only to solve problems, get answers to questions, but also to generate both images and audio and video materials. Special attention is also paid to digital technologies in the field of choreography. These are applications for creating training programs based on selected music or style, which in turn makes it possible to create new choreographic productions. In addition to training programs, there are virtual reality platforms that allow you to create productions and interact with a virtual partner. Modern teaching of artistic disciplines is impossible to imagine without the use of special digital tools, but the integration of digital technologies requires constant attention, since the key remains the direction of applicants towards creative artistic self-expression.

Keywords: education; digital technologies; artificial intelligence; musical arts; Bachelor of Music Arts.

Постановка проблеми. Цифрові технології у XXI ст. є рушійною силою, що реорганізовує культурний розвиток, творчість, соціальну комунікацію та безумовно мистецьку освіту. Вони сприяють новим формам інтеграції творчості, розвитку творчого потенціалу. Стрімкий розвиток цифрових інструментів та пов'язані з цим відкриті питання щодо їх впровадження у мистецьку освіту потребують детального вивчення.

Впровадження цифрових технологій в мистецьку освіту відкривають нові освітні можливості. Електронні ресурси, гаджети стали невід'ємним ресурсом базової середньої освіти, закладів середньої та вищої освіти. Викладачі та здобувачі освіти активно використовують додатки для створення чи редагування нотного тексту, звуку. Актуальність їх впровадження в освітній процес підкреслює необхідність вивчення особливостей використання цифрових інструментів.

Зміна традиційної освітньої парадигми, що пов'язана з практикою цифровізації спостерігається досить давно. Однак, яскраво вона прослідковується з 2020 року – часу пандемії. Адже, постала потреба використання цифрових технологій, що зможуть забезпечити безперервність освітнього процесу. Відповідно, важливою питанням постало оновлення цифрових ресурсів, підвищення рівня цифрової компетентності викладачів та здобувачів освіти.

Аналіз літератури. Питання цифрової компетентності, використання цифрових технологій привертають увагу багатьох вітчизняних дослідників (Р. Гуревича, В. Кобисі, О. Спіріної, В. Бикова, Г. Ткачук, Т. Сорочан, В. Олійника, С. Сисоєвої та ін.). У їх роботах проаналізовано роль цифрових засобів у професійному розвитку викладачів, розкрито роль адаптації інформаційно-комунікативних технологій у відповідності до потреб та інтересів здобувачів освіти. У роботах таких зарубіжних науковців як Г. Дженкінс, Д. Белшоу проаналізовано вміння аналізувати цифрову інформацію. У роботі Н. Лаврентьєвої, О. Спольської, О. Король розглянуто досвід європейської мистецької освіти. У ній зауважено, що інтеграція електронних освітніх середовищ забезпечує відкритий доступ до інформаційних ресурсів, сприяє оновленню змісту мистецької освіти.

Мета статті – комплексне дослідження ролі цифрових інструментів у сучасній мистецькій освіті.

Виклад основного матеріалу. Сучасна мистецька освіта все частіше зіштовхується з невідповідністю класичних методів викладання до викликів цифровізації. Особливості викладання мистецьких дисциплін вимагають постійної взаємодії між викладачем та здобувачем, що в сучасних умовах є неможливим без використання додаткового цифрового забезпечення. Цифрові інструменти сприяють гнучкості освітнього процесу, враховуючи цілі, потреби здобувачів. При цьому, вони не змінюють спосіб навчання, а навпаки доповнюють його. “Пандемія коронавірусної хвороби відкрила масовий доступ до інформаційних технологій та показала, як можна поєднати методи та прийоми навчання, набуті роками, з новими, сучасними інформаційними технологіями. Це було нелегко, але тим не менш, усі були зацікавлені у вирішенні питання, як продовжувати навчання онлайн. Розвиток Інтернету, пристроїв (смартфонів, планшетів, ноутбуків) зробив можливим навчання з будь-якої точки світу” [7, 134].

Початково викладачі та здобувачі освіти знайомляться з технічними особливостями цифрових інструментів, їх перевагами та недоліками. Воно дозволить їм обрати саме ті інструменти, які сприятимуть покращенню якості освітнього процесу. Вони допоможуть вибудувати ефективну освітню стратегію. Цифрові технології є додатковим джерелом знань для здобувачів, платформою для відточування ними практичних навичок. Для викладачів – вони є засобом створення власних освітніх практик, допоміжним засобом для викладу навчального матеріалу. “Сфера інтернет-простору відкриває можливості для опанування здобувачами матеріалу у зручний час, перегляду навчального матеріалу для його закріплення. Також це дасть змогу здобувачам освіти більш детально розглянути навчальний матеріал, при вивченні якого виникли труднощі, зосередитись на найскладніших чи незрозумілих темах” [5, 134].

Сьогодні існує безліч цифрових інструментів, що використовуються у мистецькій освіті. Серед них: слухові тренажери, редактори нотного тексту, аудіоредактори, ресурси, що дозволяють виконувати

ти музичні твори. “Застосування сучасних візуальних та аудіотехнологій, відеомонтажу, створення 3D-моделей скульптур та інших цифрових інструментів дозволяє виходити за межі традиційного відтворення навчального матеріалу” [6, 239].

Цифрові інструменти є важливими засобами комунікації між викладачем та здобувачами освіти. Зокрема, викладач адаптує зміст та спосіб викладу матеріалу. Прикметно, що викладач може працювати з групами, що мають різний рівень підготовки, різновекторні уподобання. Це можливо завдяки цифровим інструментам. “Комп’ютерні технології розширюють можливості самостійної роботи, збільшують дослідницький потенціал студентів. Засоби ІКТ допомагають студентам ефективно засвоювати навчальний матеріал, поєднувати теоретичні знання та творчі форми” [4, 194]. На думку А. Мартинюк, “заняття можуть бути доповнені: демонстраціями (ілюстрації, малюнки, картини; схеми, таблиці, моделі); тренажерами (вправи з виправлення помилок); тестами; аудіо та відеофрагментами” [там само].

Мистецька освіта сучасності потребує балансу між традицією та інновацією. Оскільки композиторська та виконавська творчість сучасних митців пронизана новими прийомами, техніками, що пов’язані з електронним середовищем. Тож процеси їх розуміння та вивчення не можуть залишатись поза комп’ютерними ресурсами. Композитори активно використовують електронні музичні інструменти, що дозволяють видобувати нові звуки, редагувати тембр. Мова йде також про створення музики за допомогою засобів звукозапису. Звукозаписуюча індустрія створила новий музичний продукт – фонограму, якою користуються вже десятки років. Цифрові інструменти дозволяють редагувати аудіофайли, стилізувати музику різних стилів та створювати її у різних жанрах.

Варто згадати роботу з нотним текстом. Цифрові інструменти дозволяють адаптувати музичну партитуру відповідно до навчальних потреб, слухати її у режимі реального часу. Як зазначають І. Барановська, Н. Мозгальова, Д. Барановський, О. Бордюк, ІКТ передусім пов’язані з переробкою (збір, обробка, збереження, передача) інформації [1, 24].

Варто відзначити, що спеціалізоване програмне забезпечення є вже не просто допоміжним інструментом. Воно трансформувалось в фундаментальну складову професійної діяльності. В музичному мистецтві активно розвивається напрямок для нотації та аранжування. Зокрема такі програми як “Finale”, “Sibelius” стали буденним інструментом в контексті нотації. Перевага даних інструментів полягає в широких можливостях для композиції, аналізі музичної тканини, редагування нотного тексту, а також його відтворення у реальному звучанні. Так як програми були створені для виконання одна-

кових функцій, все ж вони мають незначні відмінності як в дизайні, так і в процесі роботи. Наприклад, програма “Sibelius” є дещо простішою для засвоєння, тим самим дозволяючи оволодіти базовими навичками для нотації та редакції за доволі короткий термін, що є вкрай важливим для здобувачів освіти. Однак, “Finale” відрізняється гнучкістю та пропонує велику кількість налаштувань, що дозволяє виокремити елемент музичного твору та в ручному режимі відредагувати. При виборі програм для нотації варто розуміти власні можливості а також попередній досвід, оскільки написання партитур є доволі кропітким процесом.

Важливими є мультимедійні засоби. Вони передбачають цифрові зображення, презентації. Як правило, ІКТ-засоби використовують у процесі групових занять. Зауважимо, їх використання є важливим і у процесі індивідуальних занять. Наприклад, одним із завдань навчальних дисциплін “Фах” та “Основний музичний інструмент” є розвиток уміння читання з листа. Чимало дослідників зазначають, що читання з листа дозволяє розшифровувати та відтворювати музичну мову. Уміння читання з листа розвивається поступово. Основні труднощі читання з листа пов’язані з розумінням того, як повинен звучати нотний текст та його одночасним відтворенням на музичному інструменті. Використання цифрових технологій у процесі читання з листа, саме комп’ютерних програм музичної нотації забезпечує візуальний супровід, сприяє запам’ятовуванню музичного звуку. Їх можна використовувати у вигляді додатків для смартфонів, планшетів, комп’ютерів. Зручною є можливість використовувати їх як у процесі аудиторних занять, так і у процесі самостійних занять здобувача. Використання цифрових технологій у власній практиці дозволяють відзначити їх позитивний вплив на розвиток у здобувачів уміння читання з листа.

Окрім програм, які дозволяють записувати нотний матеріал, варто розглянути цифрові аудіо робочі станції. Головна задача цих програм полягає у звукозаписі та редагуванні музики. Найбільш популярними вважаються “Logic Pro” та “Ableton Live”. Принцип вибору дещо схожий як і з програмами для нотації. Вони мають практично ідентичний функціонал, а саме: це широка палітра звучання музичних інструментів, звукових ефектів, а також функцію редагування звуку, що дозволяє контролювати звук до найменших деталей.

“Здатність цифрових пристроїв здійснювати ті функції, які властиві розумним істотам, вчені називають штучним інтелектом” [3, 15]. Беззаперечно штучний інтелект (ШІ) має значний освітній потенціал. Одними з найпопулярніших інструментів ШІ є ChatGPT, Gemini, що дозволяють задавати запитання та отримувати відповіді, генерувати картинки. “Системи ШІ спонукають заклади вищої освіти до

розробки індивідуальних профілів навчання, що дасть змогу якісніше оцінити здібності студентів і суттєво підвищить рівень їхніх знань та успішність” [3, 17]. “Під час онлайн-навчання використання ШІ допоможе коригувати матеріал курсу залежно від використання слабких сторін і переваг того, хто навчається” [3, 20].

Також цифрові технології активно залучаються до сфери хореографічної освіти. Зокрема, засоби штучного інтелекту використовуються для створення тренувальних програм. Серед них – AI Dance Generator (на основі обраної музики чи стилю генерує хореографічні послідовності), AI Dancer (допомагає створювати нові танці), Dance Designer (за вибраним стилем створює хореографічні постановки) [8].

Говорячи про хореографічну освіту, варто також згадати про платформи віртуальної реальності, що дозволяють створювати постановки у 3-D форматі, взаємодіяти з віртуальним партнером. “Прикладом є професійна програма Motion Builder, призначена для цифрового запису рухів і створення 3D-анімації, яка дозволяє перетворювати справжні танцювальні рухи на рухи віртуальних персонажів” [2, 190].

Висновки. Цифрові технології трансформували мистецьку освіту, форми освітнього процесу. Інноваційність та творчість – це основні положення, що визначають нову парадигму мистецької освіти. Викладачі адаптують цифрові технології відповідно до освітнього середовища. Цифрові інструменти розвинулись від допоміжних засобів та стали повноцінним та невід’ємним елементом сучасного професіонала. Сьогодні вже неможливо уявити викладання мистецьких дисциплін без використання спеціальних програмних додатків, які дозволяють не лише аналізувати а й розширювати навчальний матеріал. Незважаючи на значні переваги інтеграція цифрових технологій потребує постійної уваги, оскільки головна задача це спрямовувати здобувачів освіти на творчий процес та власне мистецьке самовираження.

ЛІТЕРАТУРА

1. Барановська І., Мозгальова Н., Барановський Д., Бордюк О. Використання засобів ІКТ у процесі дистанційного навчання майбутніх учителів музичного мистецтва. *Наукові записки Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія : Педагогічні науки*. Київ, 2021. Вип. СЛ (150). С. 21–37. DOI: <https://doi.org/10.31392/NZ-npu-150.2021.02>
2. Бистрякова В., Осадча А., Пільгук О. Інновації та технології в сучасному мистецтві. *Вісник Львівської національної академії мистецтв*. Львів, 2017. № 32. С. 189–199. DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.1068902>
3. Візнюк І., Буглай Н., Куцак Л. та ін. Використання штучного інтелекту в освіті. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. Вінниця,

2021. Вип. 59. С. 15–22. DOI: <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2021-59-14-22>

4. Мартинюк А. Формування інформаційно-комунікаційної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва. *Професіоналізм педагога: теоретичні й методичні аспекти*. 2021. Вип. 1 (17). С. 192–200. DOI: <https://doi.org/10.31865/2414-9292.17.2022.259987>

5. Теплова О., Новосадова А. Дидактичні умови використання інформаційно-комунікаційних технологій у процесі підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. *Молодь і ринок*. Дрогобич, 2024. Вип. 1(221). С. 132–136. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.2.97076>

6. Higher art education in the European Union: Innovative technologies / N. Lavrentieva et al. *Eduweb*. 2023. Vol. 17, No. 2. P. 234–243. DOI: <https://doi.org/10.46502/issn.1856-7576/2023.17.02.20>

7. Novosadov Y., Mozgalov A., Balan V. Distance education as a means of improving the organization of the educational process. *Baltic Journal of Legal and Social Science*. 2024. №4. P. 133–140. DOI: <https://doi.org/10.30525/2592-8813-2024-4-14>

8. Xu L.-J., Wu J., Zhu J.-D., Chen L. Effects of AI-assisted dance skills teaching, evaluation and visual feedback on dance students’ learning performance, motivation and self-efficacy. *International Journal of Human-Computer Studies*. 2025. Vol. 195. Article 103410. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.ijhcs.2024.103410>

REFERENCES

1. Baranovska, I., Mozgalova, N., Baranovskiy, D. & Bordiuk, O. Vykorystannia zasobiv IKT u protsesi dystantsiinoho navchannia maibutnikh uchyteliv muzychnoho mystetstva [The use of ICT tools in the process of distance learning for future music teachers]. *Scientific notes of the National Pedagogical University named after M. P. Dragomanov. Series: Pedagogical Sciences*. Kyiv, 2021. Vol. SL (150). pp. 21–37. DOI: <https://doi.org/10.31392/NZ-npu-150.2021.02> [in Ukrainian].
2. Bystriakova, V., Osadcha, A. & Pillhuk, O. (2017). Innovatsii ta tekhnolohii v suchasnomu mystetstvi [Innovation and technology in contemporary art]. *Bulletin of the Lviv National Academy of Arts*. No. 32. Lviv, pp. 189–199. DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.1068902> [in Ukrainian].
3. Vizniuk, I., Buhlai, N., Kutsak, L., Polishchuk, A. & Kylynyk, V. (2021). Vykorystannia shtuchnoho intelektu v osviti [Use of artificial intelligence in education]. *Modern information technologies and innovative teaching methods in the training of specialists: methodology, theory, experience, problems*. Vinnytsia, Vol. 59. pp. 15–22. DOI: <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2021-59-14-22> [in Ukrainian].
4. Martyniuk, A. (2021). Formuvannia informatsiino-komunikatsiinoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv muzychnoho mystetstva [Formation of information and communication competence of future music teachers]. *Teacher professionalism: theoretical and methodological aspects*. Vol. 1 (17). pp. 192–200. DOI: <https://doi.org/10.31865/2414-9292.17.2022.259987> [in Ukrainian].
5. Teplova, O. & Novosadova, A. (2024). Dydaktychni umovy vykorystannia informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii u protsesi pidhotovky maibutnikh uchyteliv muzychnoho mystetstva [Didactic conditions for using information and communication technologies in the process of training

ПРЕЗЕНТУВАННЯ ПЕДАГОГОМ ОСОБИСТІСНИХ ДОСЯГНЕНЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

future teachers of music]. *Youth & market*. Drohobych, Vol. 1(221). pp. 132–136. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.297076> [in Ukrainian].

6. Higher art education in the European Union: Innovative technologies / N. Lavrentieva et al. *Eduweb*. 2023. Vol. 17, No. 2. pp. 234–243. DOI: <https://doi.org/10.46502/issn.1856-7576/2023.17.02.20> [in English].

7. Novosadov, Y., Mozgalov, A. & Balan, V. (2024). Distance education as a means of improving the organization of the educational process. *Baltic Journal of Legal and Social Science*. No. 4. pp. 133–140. DOI: <https://doi.org/10.30525/2592-8813-2024-4-14> [in English].

8. Xu, L.-J., Wu, J., Zhu, J.-D. & Chen, L. (2025). Effects of AI-assisted dance skills teaching, evaluation and visual feedback on dance students' learning performance, motivation and self-efficacy. *International Journal of Human-Computer Studies*. Vol. 195. Article 103410. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.ijhcs.2024.103410> [in English].

Стаття надійшла до редакції: 04.01.2026

Прийнято до друку: 23.01.2026

Опубліковано: 26.02.2026

УДК 001.9: 374

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2026.351435>

Тетяна Мастеркова, викладач кафедри суспільно-гуманітарних дисциплін КЗ “Житомирський ОІППО” ЖОР
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8993-0631>

Ольга Стефанович, викладач кафедри методики викладання навчальних предметів КЗ “Житомирський ОІППО” ЖОР
ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-9374-9667>

ПРЕЗЕНТУВАННЯ ПЕДАГОГОМ ОСОБИСТІСНИХ ДОСЯГНЕНЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

У статті обґрунтовано механізми та інструменти презентування особистісних досягнень як складової професійної компетентності педагога в контексті вимог Нової української школи та європейських стандартів. Проаналізовано наукові підходи до формування професійної компетентності, де представлення досягнень розглядається як інтеграція комунікативних навичок, рефлексії та цифрової грамотності. Виявлено труднощі українських педагогів у систематизації результатів роботи. Представлено практичний досвід реалізації ініціативи “Школа цифрового простору” що демонструє ефективність використання цифрових платформ (Padlet, Canva) для професійного розвитку педагогів.

Ключові слова: самопрезентація; педагог; розвиток; досвід; досягнення.

Рис. 1. Літ. 12.

Tatyana Masterkova, Lecturer of the Social and Humanitarian Branch of Science Department, Communal Educational Institution “Zhytomyr Regional In-Service Teachers Training Institute”
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8993-0631>

Olga Stefanovich, Lecturer of the Teaching Methods of Educational Subjects Department, Communal Educational Institution “Zhytomyr Regional In-Service Teachers Training Institute”
ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-9374-9667>

PRESENTATION OF PERSONAL ACHIEVEMENTS BY TEACHERS AS A COMPONENT OF PROFESSIONAL COMPETENCE

Contemporary transformational processes in the educational sector of Ukraine, in particular the implementation of the New Ukrainian School concept and integration into the European educational space, raise the issue of improving the professional skills of teaching staff. Demonstrating one's professional achievements and personal development as a teacher is recognized by the scientific community as a fundamental element of pedagogical competence.

The scientific discourse on the issue of teachers demonstrating their own achievements is represented by the works of researchers who consider the formation of an individual image of an educator, which contributes to the improvement of self-presentation skills and increases competitiveness in the market of pedagogical services. Professional competence is interpreted as a synthesis of personal characteristics, theoretical basis, and practical experience, where individual achievements are an integral part of the structure.

Current regulatory requirements for Ukrainian educators emphasize the importance of self-presentation, self-analysis, and the ability to engage in lifelong learning. The labor function of continuous development includes defining clear vectors for professional improvement, applying mutual learning practices, and disseminating acquired experience.